

לפני 15 שנים ירדה „כסית“ מגדולתה

כסית: הת

האב והבן
 חצקל ומוישראל איש כסית, האב והבן, המנהלים כיום בצוותא את בית הקפה, יושבים ליד הקופה וסופרים את הכסף. חצקל טוען כי העובדה שהקפה חזר להיות מקום מיפגש הבוריהם הוסיפה עשר שנים לחייו.

ליו זמנים בהם היה קפה כסית
 המרכז החברתי-תרבותי של העיר תל-אביב, היו זמנים בהם ישבתו בכסית המשוררים אברהם שלונסקי ונתן אלתרמן. הם ישבו בקפה יותר משישבו בבתיהם שלהם. הם ורבים אחרים, בכסית נערכו חגיגות, בכסית נפגשו להלוויות, בכסית נולדו חתונות. בכסית נהרסו חיי-מישפחה. כל ביהמ"ד אמיתי שכיבד את עצמו כיבד גם את כסית בנוכחותו. ואז קם לו אייבך נתן ופתח את קפה קליפורניה. כסית איבד את לקוחותיו המפורסמים והי-קבועים לטובת הקפה-מיסעדה ששכן לי-פיתחו של התיאטרון הקאמרי. השחקנה, שנהגה לבלות אחרי חזרות והצגות בי-כסית, נדרה לקליפורניה. ורק הפסבדו-משוררים, פסבדו-שחקנים ופסבדו-ריבוי-המיינים המשיכו לשבת בכסית.

אך גם קפה קליפורניה נסגר. אייבך עבר לקול השלום, ושם לא יושבים ולא מבלים. אלא שהבוהימה לא חזרה לכור מחצבתה; למרות סגירת קליפורניה לא טרחו אנשיה ללכת עוד כמה מטרים. עד לכסית. הם פשוט חצו את הכביש והחלו לשבת בקפה סולטן — ממול.

קפה כסית שינה את אופיו מקפה ביהמ"ד ייני לקפה פריקי. היפיס מכל רחבי העיר לם נחתו בו והתיישבו מסביב לשולחנות שאירחו כעבר את הגדולים שבאמני ישראל. אנשי-שוליים וברנשי העולם התחילו תון קבעו את כסית כמקום מושבם. חצקל איש-כסית — כן, זהו שם משפחתו — הממות האגדה-מית שסביבה נרקמו סיפורים ואגדות, תפס אדישות. גם המלצרים הווי-תיקים, דויד, זקי ומרסל, החלו להתרגל, בקושי, ללקוחות החדשים. הבר האינטימי והקטן של כסית, שהיה ידוע רק לתושביו הקבועים והגאונים של המקום — נסגר

מרסל
 המלצר העצוב של כסית, בעל פני הליצן, מכיר את כולם ואהוב על כולם, בחברת במאי ה-קולנוע ג'אד נאמן (מימין) ורנן שור.

אבי הכצועים

שמחה הולצברג העתיק גם הוא את מושבו מסולטן לכסית. הולצברג מלווה בקבוצת חתיכות, מחפש מתנדבים מגיע לכסית מדי יום שישי, מלווה בקבוצת חתיכות, מחפש מתנדבים

הפך למזנון. אחרי-כך החליף צורה והפך לאחרונה לבית הפרי. התמונה הענקית של יוסל ברגנר, שהיתה כמו חצקל, הסמל המסחרי של המקום, הורדה מהקיר. כסית נגמרה. רק מתי-מעט מנאמני הי-בית המשיכו לפקוד את המקום. רבים מיי-הריו וחצו את הכביש לעבר פינתו הסמוך. חצקל איש כסית טוען כי הסיבה לכך שלא מכר את כסית, שחדלה לעניין אותו, נעוצה בהטוולס הזה. לפני כחצי שנה מסר חצקל ידיעה לכתבת העיתון, בה סיפר כי הוא עומד למכור את הקפה תמורת שלושה מיליונים לירות. מכיוון שרכש את המקום בדמי-מפתח, החליטה בעלת הבית שאם המקום שווה סכום כה גדול, כדאי לשמור עליו. לכן היא התנגדה למכירה. וכך נותר קפה כסית בידיו של חצקל. הוא ראה כי כך, והחליט לנסות ולשקם את המקום. הוא הכניס לעבודה את בנו, השחקן מוישראל, וביחד ניסו השניים ל-החזיר לכסית את עטרה ליושנה. מוישראל אירגן קבוצה מחבריו הטובים שתבוא ותשב בכסית. הקבוצה כללה את הזמר אריק איינשטיין, השחקן זאב רווח, המפיק צבי שיסל והמצחיקן אורי זוהר. עוד לפני שחזר בתשובה.

משפחת צרפתי
 השישי בכסית, בחברת בתם בת החודשיים תושבי הקפה ושמו לו אמונים גם בתקופה הניח, הוא אומר, שכאשר יהיה תהיה גדולה

בשבעות האחרונות נעול קפה סולטן לצורך שיפוצים. יודעי-דבר טוענים כי בעלי המקום מכרו אותו וכי יהפוך לבוטיק. סגירת בית-הקפה הפופולארי הותירה את תושביו הקבועים — עתונאים, שחקי

החגיגה האמיתית
 כמו בימים הטובים, מתרחשת על מדרכות כסית יותר מאשר בתוכו. על המדרכות יושבים החברה הצעירים, מתגודדים חבורות חבורות. פה נרקמים סיפורי האהבה, נקבעים מיפגש ליל שבת, ונערכים הוויכוחים. רק לאחר מכן נכנסים אל בית-הקפה לשותות ולנוח.